

РЕШЕНИЕ

№ 1776

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **164** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба „Гал Груп 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Г., чрез адв. Ц. М. - САК срещу Заповед № 22-0344-000191/10.11.2022г. на началник РУ към ОДМВР – С., РУ - С. отдел „Пътна полиция“, СДВР с която на основание чл.171 т.2А, б. “А“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС, с регистрационен номер С., за срок от 6 месеца“.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Сочи се, че автомобилът е собственост на дружеството и се ползва само и единствено за служебни цели. Оспорва се описаната в заповедта фактическа обстановка и съответно като неправилен и необоснован направения от решаващия административен орган извод, че като собственик на МПС е допуснал собствения му автомобил да бъде управляван от неправоспособен водач. В тази връзка се акцентира, че административната отговорност е лична и дружеството не е преотстъпвало управлението на автомобила, поради което за извършеното административното нарушение не би следвало да се вмени вина на дружеството. В заключение моли съда да отмени заповедта. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц. М. - САК, който поддържа изцяло подадената жалба. В представените писмени бележки се релевират

идентични доводи, с първоначално подадената жалба, доводи. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът не се явява и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.11.2022г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA/751264 от мл.автоконтрольор при ОДМВР – С., РУ-С. против Ц. Ц. Ц., ЕГН [ЕГН] от [населено място], от съдържанието на който се установява, че на 08.11.2022г. в 19:45 часа по ТП-813 в района на разклона за [населено място], с посока на движението от [населено място] към [населено място], е управлявал лек автомобил „БМВ Х1 ХДРАЙВ 20Д, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Гал Груп 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като при извършената му проверка на ТП 813 е установено, че управлява автомобила като неправоспособен водач. При съставянето и връчването на АУАН Ц. Ц. не е направил възражения.

Въз основа на съставения акт и на осн. чл.171, т.2а б.А от ЗДвП е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 22-0344-000191/10.11.2022г., от началник РУ към ОДМВР – С., РУ С., с която е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а б.А от ЗДвП. Видно от съдържанието на заповедта – ПАМ е приложена срещу дружеството - жалбоподател, като собственик на лек автомобил марка БМВ Х1, с рег. [рег.номер на МПС] , чието МПС е управлявано от Ц. Ц. Ц. на 10.11.2022г., без водача да притежава свидетелство за управление на МПС – неправоспособен водач.

По делото е представена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Като собственик на превозното средство и страна по материалното правоотношение по регистрацията му, дружеството безспорно е процесуално легитимиран да подаде жалба.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. ”а”, т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства Заповед № 517з-2035 от 14.04.2022г. на Директора на ОДМВР - С., издадена на основание чл.43, ал.4 във вр. с чл.172, ал.2 от ЗДвП и Заповед № 8121з-1632/ 02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, които установяват, че издателят на ПАМ е оправомощено длъжностно лице - началник на РУ при ОДМВР - С., което има право да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл.171, т.2а от ЗДвП/. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна

мярка по чл.171, т.2а, б. „а” от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички законово изискуеми реквизити. Посочени са релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материално правната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а” от ЗДвП на собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо свидетелство за управление – неправопособен водач.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалноправните разпоредби и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Предвид извършеното нарушение по чл. 150 от ЗДвП /повторно управление на ППС без да е правоспособен водач/, установено по надлежния ред със съставянето на АУАН на неправопособния водач, правилно административният орган е приел, че са налице предпоставките по чл. 171, т. 2а, б. "а" за издаване на заповед за прилагане на ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС. С нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е предвидено налагането на принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

При така цитираната законова регламентация, се установява, че за целите на административното производство, в тази хипотеза е достатъчно моторното превозно средство да се управлява от лице, непритежаващо свидетелство за управление и това МПС да е собственост на друго лице, тъй като разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. "а" не поставя други изисквания за прилагане на мярката, включително предоставяне от страна на собственика, респективно знание от негова страна, че водачът не притежава СУМПС. Ето защо развитите в жалбата доводи в обратна насока са неоснователни. По делото не се оспорва, че лекият автомобил, собственост на дружеството жалбоподател, който е обект на приложената със заповедта ПАМ по чл. 171, т.2а, б. „а” от ЗДвП, е управляван на посочената в заповедта дата от неправоспособен водач. Въпреки разпределението на доказателствената тежест и противно на доводите в жалбата, не се установи твърдяното в нея. Не се посочиха никакви факти на база на които да се заключи, че дружеството не е предоставило автомобила на неправоспособния водач Ц. Ц.. В случая следва да се посочи, че изобщо оспорващото дружество, като юридическо лице, не би могло да формира вина, като субективно отношение към дадено деяние и оттам да се изследва знаело ли е то, този на който предоставя МПС, дали е с или без отнето СУМПС. Няма спор по делото и се установява от писмените доказателства, че автомобилът, чиято регистрация е прекратена с оспорената ЗППАМ е собственост на оспорващото дружество, както и че на датата, времето и мястото, посочени в АУАН и ЗППАМ, този автомобил е управляван от лице, което не притежава СУМПС. Обстоятелството, че управлението

на МПС е извършено от трето лице, не променя извода, че адресат на превантивната ограничителна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е собственикът на МПС. Производството по налагане на административно наказание е различно по вид и правни последици от производството по налагане на принудителна административна мярка, като авторът на нарушението не е непременно и субект на принудителната административна мярка. В случая актът е съставен срещу трето лице, защото то е извършител на нарушението по чл. 150 от ЗДвП, но мярката е приложена спрямо жалбоподателя, защото той е собственик на процесното МПС.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, макар и своевременно заявена е неоснователна.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ вр. чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 78 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Гал Груп 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Г. чрез адв. Ц. М. – САК, срещу Заповед № 22-0344-000191/10.11.2022г. на началник РУ към ОДМВР – С., РУ - С., с която на основание чл.171, т.2А, б. “А“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС, с регистрационен номер СВ 9919 СР, за срок от 6 месеца“ и са отнети 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: